

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 380/2020

03.06.2020. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у покушају из члана 350. став 2. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног - адвоката Сање Чупић Маљковић и Стефана Тешановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шиду К број 150/2019 од 30.10.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 1156/19 од 18.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 03. јуна 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА – адвоката Сање Чупић Маљковић и Стефана Тешановића као основан, па се преиначују правноснажне пресуде Основног суда у Шиду К број 150/2019 од 30.10.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 1156/19 од 18.12.2019. године, тако што Врховни касациони суд окривљеног АА, са личним подацима као у првостепеној пресуди,

- на основу члана 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку,

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

Да је дана 21.08.2019. године у 03:45 часова на ГП Батровци на излазу из Р. Србије, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела и хтео његово извршење, у намери да лицу ББ из ... – АП КиМ прибави корист која се огледа у омогућавању њеног одласка у земље Европске уније, без да за то има потребну документацију, покушао да омогући лицу ББ недозвољен прелаз државне границе Р. Србије, на тај начин што је ББ претходно у ...– АП КиМ сместио у путничко моторно возило марке „Ауди А-8“ швајцарских ознака ..., те исто лице са наведеним путничким возилом довезао до граничног прелаза Батровци ради одласка у земље Европске уније, иако је знао да ББ не поседује потребна документа за одлазак у

земље Европске уније, те када су полицијски службеници СГП Батровци ВВ и ГГ приликом додатне контроле утврдили да је ББ предала на увид туђу путну исправу Р. Бугарске, серијског броја ... издату на име ДД окривљени АА је отишао до возила којим је довезао ББ до граничног прелаза Батровци и из сувозачевих врата где је претходно седела ББ извадио њена оригинална документа АП КиМ и предао их полицијским службеницима, и то личну карту издату од привремених институција АП КиМ број ..., пасош непризнате тзв. Р. Косова број ... и возачку дозволу издату од привремених институција у Приштини, након чега су полицијски службеници онемогућили прелаз државне границе лицу ББ која се претходно легитимисала туђом оригиналном путном исправом Р. Бугарске серијског броја .. издату на име ДД, при чему је окривљени АА био свестан да је његово дело забрањено,

- чиме би извршио кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у покушају из члана 350. став 2. у вези члана 30. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шиду К број 150/2019 од 30.10.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у покушају из члана 350. став 2. у вези члана 30. КЗ, за које дело је применом одредаба чланова 56. и 57. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од 9 месеци, у коју казну му је на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено у притвору од 21.08.2019. године па надаље.

Истом пресудом, на основу члана 350. став 5. у вези члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, и то једног путничког моторног возила марке „Ауди А-8“, швајцарских регистарских ознака ..., металик црне боје, једна саобраћајна дозвола Швајцарске серијског броја ... за наведено возило и два стартна кључа за наведено возило.

На основу члана 88. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности протеривање странца из земље са територије Републике Србије, у трајању од 2 године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања те мере.

Окривљени је на основу одредаба члана 264. став 1. у вези члана 262. и 261. ЗКП обавезан да плати трошкове кривичног поступка, и то суду на име трошкова кривичног поступка износ од 4.000 динара, а на име паушала износ од 10.000 динара, а Основном јавном тужилаштву у Сремској Митровици – Одељењу у Шиду износ од 2.000 динара на име путних трошкова сведока, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 1156/19 од 18.12.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Сремској Митровици – Одељење у Шиду, те окривљеног АА и његових бранилаца, а пресуда Основног суда у Шиду К број 150/2019 од 30.10.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА – адвокати Сања Чупић Маљковић и Стефан

Тешановић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је у смислу одредаба члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је одржао седницу већа, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоце окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, те је након разматрања списка предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, а по оцени навода и предлога поднетих у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

По оцени Врховног касационог суда, браниоци окривљеног АА основано указују да је правноснажном пресудом учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на штету окривљеног, јер је окривљени оглашен кривим за извршење предметног кривичног дела, иако у његовим радњама описаним у изреци првостепене пресуде нема законских обележја кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. КЗ.

Наиме, кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. КЗ, чини лице које у намери да себи или другом прибави какву корист, омогућава другом недозвољен прелаз границе Србије или недозвољени боравак или транзит кроз Србију.

Дакле, радња предметног кривичног дела (став 2.) састоји се у омогућавању другоме недозвољеног преласка границе Србије или недозвољеног боравак или транзита кроз Србију, а у намери да себи или другоме прибави какву корист.

Изреком првостепене пресуде, окривљени АА оглашен је кривим јер је критичном приликом „ББ претходно у ... – АП КиМ сместио у путничко моторно возило марке „Ауди А-8“ Швајцарских ознака ..., те исто лице са наведеним путничким возилом довео до граничног прелаза Батровци ради одласка у земље Европске Уније.... те када су полицијски службеници СГП Батровци ВВ и ГГ приликом додатне контроле утврдили да је ББ предала на увид туђу путну исправу ... отишао је до возила којим је довео ББ до граничног прелаза Батровци и из сувозачевих врата где је претходно седела ББ извадио њена оригинална документа АП КиМ и предао их полицијским службеницима“.

По оцени Врховног касационог суда, у овом чињеничном опису радње извршења окривљеног АА, нема битних елемената кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. КЗ, обзиром да је према изреци пресуде у своје путничко моторно возило сместио ББ, превезао је до граничног прелаза Батровци и полицијским службеницима на граничном прелазу предао оригинална документа ББ.

У изреци пресуде није наведена ни једна протиправна радња окривљеног, која би представљала омогућавање недозвољеног преласка државне границе. Предаја лажне исправе – бугарског пасоша је искључиво радња коју је предузела ББ, а у изреци

пресуде није описана радња окривљеног нити његов допринос извршењу противправне радње предузете од стране ББ. Његово чињење – према изреци пресуде – осим довожења ББ до граничног прелаза – у чему се не огледа било каква незаконитост, састоји се у предаји оригиналних исправа АП Косова на њено име надлежном полицијском службенику. Будући да су документа која је он предао – оригинална, да се радња одвија у оквиру граничног прелаза Републике Србије – подручју примене важећих закона Републике Србије, она, сама по себи, не значи омогућавање уласка у државу ЕУ, а са становишта примене закона Републике Србије, није противправна. Та радња, осим тога, како стоји у изреци пресуде, није била разлог због ког је полиција онемогућила прелазак границе ББ.

Стога Врховни касациони суд, имајући у виду да је побијаним правноснажним пресудама утврђено да је радњама описаним у изреци првостепене пресуде окривљени извршио кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у покушају из члана 350. став 2. у вези члана 30. КЗ, нашао да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на штету окривљеног, па је побијане пресуде преиначио на основу члана 423. тачка 1) ЗКП и окривљеног ослободио од оптужбе да је извршио предметно кривично дело, те одлучио да трошкови кривичног поступка у смислу члана 265. став 1. ЗКП падају на терет буџетских средстава суда.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 492. став 1. тачка 2) и члана 265. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић